

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 48
No. 11

20hb Mei 2004

*TAMBAHAN No. 54
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 159.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK
SEYCHELLES) 2004

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Seychelles) 2004.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Seychelles dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Seychelles (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN REPUBLIK SEYCHELLES BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Seychelles berhasrat untuk membuat Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.

2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan.

3. Cukai yang sedia ada yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Republik Seychelles:

(i) cukai perniagaan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Seychelles”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “Seychelles” ertinya wilayah Republik Seychelles termasuklah zon ekonomi eksklusif dan pelantar benua tempat Seychelles menjalankan hak dan bidang kuasa kedaulatannya bertepatan dengan peruntukan Konvensyen Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Laut;
- (c) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat, sesuatu amanah, sesuatu kumpulan wang dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (d) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (e) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (f) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di Negara Pejanji itu;
- (g) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
 - (ii) dalam hal Seychelles, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu yang mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan juga termasuklah Negara itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau sesuatu badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia ialah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain seseorang individu ialah pemastatutin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya:
 - (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel; dan
 - (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, sesuatu kuari atau mana-mana tempat pengeksploresian bagi, atau pengeluaran atau pengeksploitasian sumber semula jadi yang lain atau rig gerudi.
3. Istilah “establismen tetap” merangkumi juga sesuatu tapak bangunan, sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan atau apa-apa aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu berterusan bagi tempoh lebih daripada 6 bulan.
4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
 - (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu;
 - (f) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada kombinasi ini bersifat persediaan atau tambahan.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang – selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai – bertindak di satu Negara bagi pihak suatu perusahaan Negara yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:

- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyelenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

6. Suatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang sedemikian bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

7. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber semula jadi yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang ada untuk pihak berkuasa berwajib tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang melalui budi bicara yang digunakan atau anggaran yang dibuat oleh pihak berkuasa berwajib, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang ada untuk pihak berkuasa berwajib, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

2. Bagi maksud Perkara ini, keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa termasuklah:

- (a) pendapatan daripada penyewaan kapal atau pesawat udara berasaskan bot kosong; dan
- (b) keuntungan daripada penggunaan, penyelenggaraan atau penyewaan kontena (termasuk treler dan kelengkapan berkaitan bagi mengangkut kontena) yang digunakan bagi mengangkut barangan atau dagangan,

jika penyewaan itu atau penggunaan, penyelenggaraan atau penyewaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, dalam perjalanan urusan itu bersampingan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa.

3. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya - keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu jika Negara yang satu lagi itu menganggap pelarasan itu wajar. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah, jika perlu, berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar dividen itu.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak korporat lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan denganya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan

yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di dalam Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri, keseluruhannya atau sebahagiannya, daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.
4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hak Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan negeri;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun; dan
 - (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM);
 - (b) dalam hal Seychelles ertinya Kerajaan Republik Seychelles dan hendaklah termasuk:
 - (i) Bank Pusat Seychelles; dan
 - (ii) badan berkanun.
5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada atau tidak dicagarkan melalui gadai janji dan sama ada atau tidak membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium atas sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi, jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen), apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIK

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknik boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya perkhidmatan teknik itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.

3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknik, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknik yang dibayar melebihi, bagi apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya. Jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap sedemikian, pendapatan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan yang bebas.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya disokong oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di dalamnya seniman atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan saraan seumpamanya yang lain dan anuiti yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan bagi balasan yang memadai dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu ialah pemastautin Negara itu yang:

(i) merupakan rakyat Negara itu; dan

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.

2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
 - (b) walau bagaimanapun, pencen itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institut pendidikan yang diiktiraf seumpamanya itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara itu,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi dolar US 2,500 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud saraannya.

Perkara 21

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas pelawaan mana-mana universiti, kolej, institusi awam yang terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam seumpamanya yang lain, melawat Negara yang satu lagi itu bagi tempoh tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi awam itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi kepentingan peribadi orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan yang dipunyai secara benefisial oleh pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua berbangkit, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1, tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika pemunya benefisial pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian yang bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pendapatan itu yang dikaitkan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 dan Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang berbangkit dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai juga di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Seychelles yang kena dibayar di bawah undang-undang Seychelles dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Seychelles hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena

dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Seychelles kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Seychelles yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud perenggan 1, istilah “Cukai Seychelles Yang Kena Dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Seychelles yang, di bawah undang-undang Seychelles dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Seychelles jika pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau tidak dikecualikan daripada cukai Seychelles mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif istimewa di bawah undang-undang Seychelles bagi penggalakan perkembangan ekonomi Seychelles yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang boleh dimasukkan kemudiannya di Seychelles sebagai ubah suaian bagi atau tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang undang-undang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang serupa.

3. Tertakluk kepada undang-undang Seychelles berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Seychelles bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Seychelles, cukai Malaysia yang dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Seychelles berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh daripada Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Seychelles yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Seychelles dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Seychelles itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.
3. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak berkaitan yang baginya perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mencegah salah satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya menikmati insentif cukai yang dirancang untuk menggalakkan perkembangan ekonomi di Negara itu.
5. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 7 Perkara 11, atau perenggan 6 Perkara 12 terpakai, bunga, royalti dan pembayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud menentukan keuntungan boleh cukai perusahaan itu, dipotong mengikut syarat-syarat yang sama seolah-olah bunga, royalti dan bayaran lain itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu, dengan syarat sentiasa bahawa peruntukan undang-undang domestiknya dipatuhi.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini kepadanya, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan yang terdahulu. Pihak berkuasa berwibawa itu melalui rundingan, hendaklah mengadakan tatacara, syarat, kaedah dan teknik dua hala yang sesuai bagi pelaksanaan tatacara persetujuan bersama yang diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaian di bawahnya itu tidak berlawanan dengan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperoleh di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah, melalui rundingan, mengadakan syarat-syarat, kaedah dan teknik yang sesuai melibatkan perkara yang berkenaan dengannya pertukaran maklumat itu dibuat, termasuk, jika sesuai, pertukaran maklumat tentang pengelakan cukai.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;

- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan berlawanan dengan dasar awam.

Perkara 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 28

PERMULAAN KUAT KUASA

Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang Negara Pejanji bertukar nota melalui saluran diplomatik yang memberitahu satu sama lain bahawa perkara yang terakhir telah dibuat sebagaimana yang perlu untuk memberikan Perjanjian ini kuat kuasa undang-undang di Malaysia dan Seychelles, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan sesudah itu Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa,

(b) di Seychelles:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah dibayar atau dikreditkan pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun berikutnya yang mengikuti tarikh yang Perjanjian itu mula berkuat kuasa;
- (ii) mengenai cukai lain, berkenaan dengan tahun boleh cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari berikutnya yang mengikuti tarikh yang Perjanjian itu mula berkuat kuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas tempoh lima tahun dari tarikh yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan,

(b) di Seychelles:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah dibayar atau dikreditkan selepas berakhir tahun kalendar yang dalamnya notis sedemikian diberikan;
- (ii) mengenai cukai lain, berkenaan dengan tahun boleh cukai yang bermula selepas berakhir tahun kalendar yang dalamnya notis sedemikian diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 3 hari bulan Disember 2003 dalam bahasa Melayu dan bahasa Inggeris, semua teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian pentafsiran teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Seychelles

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Seychelles bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian”) ditandatangani, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian perlu Perjanjian.

1. Merujuk kepada Perkara 23 Perjanjian itu, adalah difahamkan dalam hal Seychelles pelepasan bagi cukai yang dilepaskan di bawah Undang-Undang Insentif Cukai Malaysia bagi penggalakan kemajuan ekonomi akan dikira mengikut ruang lingkup pencukaian dalam wilayahnya. Adalah difahamkan selanjutnya bahawa, sekiranya ruang lingkup pencukaian diubah pelepasan bagi cukai yang dilepaskan akan dikaji semula dengan sewajarnya bagi memastikan keberterusannya. Kajian semula itu hendaklah menimbangkan pemasukan yang berikut—

Bagi maksud perenggan 3 Perkara 23 Perjanjian itu, istilah “cukai Malaysia dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian itu, telah dibayar ke atas apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian itu dan insentif istimewa di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan kemajuan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian itu ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang boleh dimasukkan kemudiannya di Malaysia sebagai ubah suaian bagi, atau tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang undang-undang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya mempunyai sifat yang serupa.

2. Bahawa pengecualian atau pengurangan cukai yang diperuntukkan dalam Perjanjian itu tidaklah terpakai seperti yang berikut:

(a) dalam hal Malaysia:

mana-mana orang yang menjalankan aktiviti perniagaan luar pesisir di bawah peruntukan seksyen 2(1) Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990 bagi Malaysia.

(b) dalam hal Seychelles:

mana-mana orang yang menjalankan suatu aktiviti perniagaan di bawah Akta yang berikut:

(i) Akta Syarikat Perniagaan Antarabangsa, 1994;

(ii) Akta Amanah Antarabangsa, 1994; dan

(iii) Akta Zon Perdagangan Antarabangsa, 1995 dan Peraturan-Peraturan.

3. Sekiranya suatu Negara Pejanji memperbuat apa-apa perundangan bagi suatu aktiviti perniagaan yang sama atau sebahagian besarnya mempunyai sifat yang serupa dengan apa-apa aktiviti perniagaan yang dinyatakan dalam perenggan 2 selepas tarikh Perjanjian itu ditandatangani, Negara Pejanji itu hendaklah memberitahu Negara Pejanji yang satu lagi mengenai perundangan tersebut dan perenggan 2 hendaklah terpakai.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 3 hari bulan Disember 2003 dalam bahasa Melayu dan bahasa Inggeris, semua teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian pentafsiran teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Seychelles

Dibuat 15 April 2004
[Perb. 0.6869/93(74); PN(PU²)80/A/VI]

TAN SRI NOR MOHAMED YAKCOP
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
SEYCHELLES) ORDER 2004

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Seychelles) Order 2004**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Seychelles with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Seychelles tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SEYCHELLES FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of the Republic of Seychelles desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as "Malaysian tax");
 - (b) in Republic of Seychelles:
 - (i) the business tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as "Seychelles tax").
4. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Seychelles” means the territory of the Republic of Seychelles including its exclusive economic zone and continental shelf where Seychelles exercises sovereign rights and jurisdiction in conformity with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea;
 - (c) the term “person” includes an individual, a company, a trust, a fund and any other body of persons;
 - (d) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” means respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (f) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnerships, association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.
 - (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (h) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Seychelles, the Minister of Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both State or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and

- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration for, or extraction or exploitation of natural resources or drilling rig.

3. The term “permanent establishment” likewise encompasses a building site, a construction, assembly or installation project or any supervisory activity in connection therewith, but only where such site, project or activity continues for a period of more than 6 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting in one of the State on behalf of an enterprise of the other State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deduction expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits in accordance with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceeding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement; then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- (a) income from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
- (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise,

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is in the course of a business incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident, of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that Other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the states;
- (ii) the Bank Negara Malaysia;
- (iii) the local authorities;
- (iv) the statutory bodies; and
- (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);

(b) in the case of Seychelles means the Government of the Republic of Seychelles and shall include:

- (i) in the Central Bank of Seychelles; and
- (ii) the statutory bodies.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or a fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in that Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent

establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payment of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provision of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business on the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it is attributed to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provision of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived there from may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pension and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any person paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognized educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 2,500 US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21

LECTURERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.
2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of the income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the income is attributable to such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax payable in any country other than Malaysia, the Seychelles tax payable under the laws of Seychelles and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Seychelles shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Seychelles to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Seychelles tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. For the purposes of paragraph 1, the term "Seychelles Tax Payable" shall be deemed to include Seychelles tax which would, under the laws of Seychelles and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Seychelles had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Seychelles tax in accordance with the provisions of this

Agreement and the special incentives under the Seychelles laws for the promotion of economic development of Seychelles which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Seychelles in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a Substantially similar character.

3. Subject to the laws of Seychelles regarding the allowance as a credit against Seychelles tax payable in any country other than Seychelles, the Malaysian tax paid under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Seychelles in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Seychelles tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Seychelles and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax paid by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Seychelles tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourable levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. The provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

5. Except where the provisions of paragraph 1 Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalty and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they have been paid to a resident of the first-mentioned State provided always that the provisions of its domestic law have been complied.

6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting State result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting State may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, shall develop appropriate bilateral procedures, conditions, methods and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment, collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The competent authorities shall, through consultations, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchanges of information shall be made, including, where appropriate, exchanges of information regarding tax avoidance.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to imposed on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

This Agreement shall enter into force on the date on which the Contracting State exchange notes through the diplomatic channel notifying each other that the last of such things has been done as is necessary to give this Agreement the force of law in Malaysia and Seychelles, as the case may be, and thereupon this Agreement shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

(b) in Seychelles:

- (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January in the year next following the date upon which the Agreement enters into force; or
- (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

(b) in Seychelles:

- (i) in regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given.
- (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya this 3rd day of December 2003 in the Malay and the English language, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Republic of Seychelles

PROTOCOL

At the time of signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Seychelles for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to Article 23 of the Agreement, it is understood that in the case of Seychelles relief for taxes spared under Malaysia's Tax Incentives Laws for promotion of economic development will be accounted for by virtue of her territorial scope of taxation. It is further understood that, should her scope of taxation be altered relief for taxes spared will be reviewed accordingly to ensure its continuity. The said review shall consider the following inclusion—

For the purposes of paragraph 3 Article 23 of the Agreement, the term "Malaysian tax paid" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with the Agreement, have been paid on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of the Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of the Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the contracting States to be of a substantially similar character.

2. That the exemption or reduction of tax provided in the Agreement shall not apply as follows:

(a) in the case of Malaysia:

any person carrying on offshore business activity under the provision of section 2(1) of the Labuan Offshore Business Activity Act 1990 of Malaysia.

(b) in the case of Seychelles:

Any person carrying on a business activity under the following Acts:

- (i) International Business Companies Act, 1994;
- (ii) International Trusts Act, 1994; and
- (iii) International Trade Zone Act, 1995 and Regulations.

3. In the event a Contracting State enacts any legislation for a business activity of identical or substantially similar character to any business activity referred to in paragraph 2 after the date of signature of the Agreement, that Contracting State shall notify the other Contracting State of the said legislation and paragraph 2 shall apply.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Putrajaya this 3rd day of December 2003 in the Malay and the English language, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Republic of Seychelles

Made 15 April 2004
[Perb. 0.6869/93(74); PN(PU²)80/A/VI]

TAN SRI NOR MOHAMED YAKCOP
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]